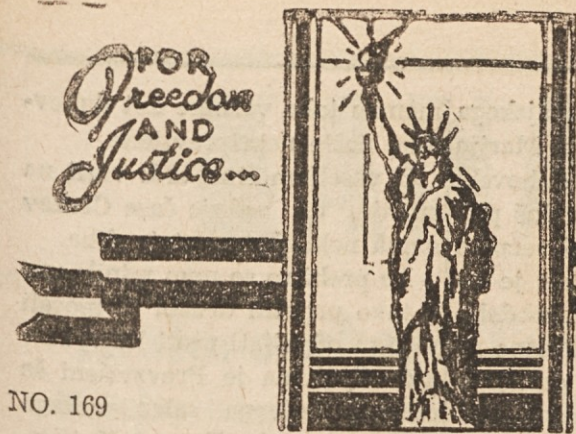

Potres v Iranu končal nad 20,000 življenj

V nedeljo je strahoten potres pokončil v severovzhodnem Iranu preko 20,000 ljudi, okoli 50,000 jih ranil, 100,000 pa jih pustil brez strehe.

TEHERAN, Iran. — Po zadnjih poročilih s potresnega ozemlja je število mrtvih preseglo 20,000 in trdijo, da se bo število še povečalo, ker ni mogoče 50,000 ranjenecem nuditi v kratkem času nujne pomoči. Okoli 100,000 ljudi je ostalo brez strehe in vsega najnujnejšega na 750 kvadratnih milj obsegajočem ozemlju v severovzhodnem delu države v bližini meje Sovjetske zveze in Afganistana. V večini mest je bil uničen sistem oskrbe z vodo in je to treba dovažati od drugod.

Iranski rdeči križ in armada sta uporabila vsa razpoložljiva sredstva za pomoč ponesrečenem. Prav tako so priskočile na pomoč vse vrste mednarodne dobrodelne in podporne ustanove, vsem na čelu Mednarodni rdeči križ, pa tudi vrsta vlad.

Središče potresnega ozemlja je bilo pri Gonabadu, ki je popolnoma uničen. Uničene so tudi vse sosednje vasi, v katerih je dober del prebivalstva ali mrtev ali ranjen. Šah Reza Pahlevi je sam prišel na kraj nesreče in prevzel osebno vodstvo reševanja zasutih v ruševinah. Prav tako je takoj prihitel na potresno zemljo predsednik vlade Abass Hoveida. Skupno je potres prizadel okoli 100 mestec in vasi, od tega jih je preko 30 popolnoma uničil.

Alžirija vrnila letalo

TEL AVIV, Izrael. — Alžirija je preteklo soboto izpustila zadnje potnike in posadko izraelskega potniškega letala El Al Boeing 707, ki so ga ugrabili 23. julija letos palestinski komandosi na letu iz Rima v Izrael in ga odvedli v Alžirijo.

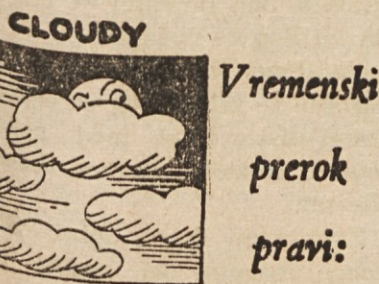
Glavni pilot je po povratku domov dejal, da so Alžirijci postopali z njim in ostalimi ujetimi Izraelci ne kot z vojnimi ujetniki, ampak kot z jetniki.

Letalo je odpeljalo francosko moštvo iz Alžirije v Rim, od tam pa ga je izraelsko moštvo vrnilo v nedeljo domov.

Papež ostro obsodil sovjetski vtor v ČSR

CASTEL GONDOLFO, It. — Papež Pavel VI. je preteklo ne? delo v nagovoru romarjem tu najostreje obsodil vojaško zasledbo Čehoslovaške, ki je "razširila nemir in strah po vsem svobodnem in civiliziranem svetu". Vernike je pozval, naj molijo za ljudstvo ČSR.

Papež je dejal o vdoru sovjetskih in satelitskih čet v ČSR, da "se je zgodilo, kar smo smatrali, da ni več mogoče". To je omajalo temelje mednarodnega reda. Sv. oče je dal veliko vsoto za pomoč beguncem iz ČSR in pozval mednarodno Caritas, naj stori za nje vse, kar more.

Večinoma sončno in toplo. Najvišja temperatura blizu 80.

Novi grobovi

Andy Hovecar
Preteklo noč je umrl Andy Hovecar s 5125 Stanley Avenue na Maple Heights, lastnik znane podjetja, ki pripravlja obede, večerje, malice in drugo za bankete, svatbe in razne prireditve. Pogreb ima v oskrbi Ferfolia pogrebni zavod.

L. F. O'Brien bo vodil Humphreyjevo kampanjo

CHICAGO, Ill. — Po končani demokratski konvenciji je predsedniški kandidat Hubert H. Humphrey imenoval na čelo demokratskega narodnega odbora in na čelo svoje volivne kampanje Lawrence F. O'Briena, ki je vodil leta 1960 volivni boj za J. F. Kennedyja, pred 4 leti pa za predsednika L. B. Johnsona. Dosedanji načelnik demokratske stranke John M. Bailey je bil imenovan za častnega predsednika narodnega odbora stranke in bo pomagal O'Brienu "z navetji".

Predsedniški kandidat H. H. Humphrey je dejal novemu glavnemu odboru demokratske stranke: "Jaz sem kapetan moštva, jaz bom dajal znamenja. Jaz sem kapetan in vi ste člani mojega moštva!"

Preje je H. H. Humphrey ponovno odklonil vsako kritiko predsednika L. B. Johnsona in njegove politike, češ da je "član moštva", katerega kapetan je bil Johnson. Humphrey je še vedno kot podpredsednik "član moštva" L. B. Johnsona, toda je istočasno tudi že kapetan lastnega moštva, ki bi prevzelo Belo hišo v prihodnjem januarju, če se mu bo seveda v volivnem boju posrečilo zmagati.

Humphrey je začel svoj volivni boj včeraj v New Yorku, ki je korakal v sprevedu za počastitev Delavskega dne skupaj z vodniki delavskih unij.

Šolstvo v rdeči Kini pod odbori delavcev, kmetov in vojakov

HONG KONG. — Po sem došlih poročilih je Mao odredil, da morajo priti vse šole, s profesorji in dijaki, pod nadzor odborov delavcev, kmetov in vojakov. Nova odredba je bila objavljena v časopisu vse dežele.

Odbori so dobili nalogo, da začno takoj "čistiti" po vseh šolah in šolskih ustanovah.

Izrael zahteva posebno sejo Varnostnega sveta

JERUZALEM, Izrael. — Po posebnem posvetu je vlada objavila koncem tedna, da bo zahtevala prihodnje dni sklicanje posebne seje Varnostnega sveta Združenih narodov, pred katero hoče prinesiti pritožbo proti Egiptu, ki je pretekli teden poslal preko Sueškega prekopa komandose, ki so dva izraelska vojaka ubili, enega pa ranili in ga odvedli. Izraelski poslanik pri ZN je včeraj obiskal kanadskega poslanika G. Ignatieffa, ki je predsednik Varnostnega sveta v septembru. Sodijo, da se bo Varnostni svet zbral na zasedanje že danes.

Izrael se je zadnjič pritožil v Varnostnem svetu proti Egiptu pred enim letom, ko je ta potopil izraelski rušilec Eilat. Ko tam ni dobil, kar je hotel, je izraelsko topništvo kmalu nato uničilo rafinerije pri mestu Suez, ki so oskrbovale skoraj ves Egipt s svojimi izdelki.

Da Izrael ne pozna šale, je znana stvar. V svojih odnosih z Arabci se drži načela "zob za zob", le da ne odgovori takoj na vsak napad in sabotažo, ampak udari z vso silo, ko se "nabere" večje število "malih dolgov".

Černik odpustil direktorja Č.T.K. kot kolaboraterja

PRAGA, ČSR. — Predsednik vlade O. Černik je odpustil v sredo direktorja Č.T.K. Miroslava Suleka, ki ga je Radio svobodna Praga prvi dan po zasedbi ČSR označil kot kolaboraterja z zasedbenimi četami.

Sulek je v sredo, 21. avgusta, zjutraj prišel v urad Č.T.K. — Čehoslovaškega tiskovnega urada — z nepodpisanim dokumentom, ki je opravičeval zasedbo ČSR. Urad je odklonil objavo tega "dokumenta".

Pol leta priprav

PRAGA, ČSR. — Po podatkih vojnega ministra gen. M. Džura je skupno sodelovalo pri zasedbi ČSR okoli 630,000 vojakov. To je po njegovem mnenju tako obsežna vojaška operacija, da je zahtevala vsaj pol leta priprav. Moskva je torej začela s pripravi, če tako po odstavitvi A. Novotnega v januarju?

— Niklovi rudniki v severnem Ontariu v Kanadi so največji in najbogatejši na svetu.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Državno tajništvo je v nedeljo izjavilo, da ne vidi trenutno nevarnosti za kak sovjetski vojaški nastop proti Romuniji. Med tem prihaja iz vzhodne Evrope vest, da je Moskva poslala Romuniji ultimatum, v katerem zahteva vstop sovjetskih in satelitskih čet na romunska tla v okviru vojaških vaj varšavske zveze. Romunija je to zahtevo odklonila. Podobna zahteva ČSR in njen sprejem sta bila začetek priprav za kasnejšo invazijo.

MOSKVA, ZSSR. — Tass je včeraj napel objavil vest, da je Sovjetska zveza protestirala v Belgradu proti jugoslovanskemu stališču glede zasedbe ČSR po sovjetskih in satelitskih četah. Predno je bila vest v celoti objavljena, je TASS njeno objavo ustavil.

PRAGA, ČSR. — Vzhodna Nemčija je sodelovala pri zasedbi ČSR z dvema divizijama. Ti so umaknili že po nekaj dneh, ko so se v Moskvi "spomnili", da po mednarodnih dogovorih Vzhodna Nemčija sploh ne bi smela imeti oboroženih sil, kaj šele, da bi jih poslala proti ČSR, kjer se še živi spominjajo nasilij Hitlerjevih vojska.

PHILADELPHIA, Pa. — Tu je bil konec tedna tretji kongres "črne sile." Na njem so postavili za svoj cilj ustanovitev lastne neodvisne črne države, ki naj bi obježala pet držav na jugu naše dežele in naj bi se imenovala "Nova Afrika".

PARIZ, Fr. — Včeraj sta vodnika severnovietnamske delegacije pri tukajšnjih mirovnih razgovorih dejala časnika, da ni nobenih izgledov za skorajšnji napredek pri razgovorih z ZDA o končanju vojskovanja v Vietnamu. Za Hanoi, sta dejala, ni nobene razlike med Johnsonom, Humphreyjem in Nixonom. Vsi zastopajo v glavnem isto politiko.

PEIPING, Kit. — Na proslavi 23. obletnice oklica neodvisnosti Severnega Vietnama na tukajšnjem severnovietnamskem poslaništvu je predsednik vlade Ču-En-laj slavil Severni Vietnam, pa nato ostro obsodil Sovjetsko zvezo zaradi zasedbe Čehoslovaške in zagostavljal Hanoi, da bo Sovjetska zveza prepustila jugovzhodno Azijo z Vietnamom

PRAGA SKUŠA USTREČI SOVJETSKIM ZAHTEVAM

Komunistična partija ČSR je razširila svoj Centralni komitet in njegov prezidij ter sprejela v oba večje število pristašev moskovske linije, da bi zadovoljila sovjetskim zahtevam in dosegla čim preje umik zasedbenih čet iz Čehoslovaške. Dubček in njegovi glavni sodelavci so zaenkrat ostali na svojih mestih.

PRAGA, ČSR. — V nedeljo je izredni kongres Komunistične partije ČSR imenoval nov razširjeni Centralni komitet. V starem je bilo 110 članov, v novem jih je 194. Tudi prezidij Centralnega komiteta je bil razširjen; v starem je bilo 11 članov, v novem jih je 21. V prezidiju so poleg Dubčka vsi njegovi glavni sodelavci, vendar ta nima v njem jasne večine. Odločitev je kot v starem v rokah "nevtralec", trda pristaša Moskve sta le Vasil Bilak in Jan Pilar, ki sta bila že preje člana prezidija. Bilak je bil glavni tajnik Komunistične partije na Slovaškem, ki pa ga je na izrednem kongresu pretekli teden s tega položaja pognala. Verjetno bo morala sedaj pod pritiskom Rusov to razveljaviti, kot je izredni kongres na zasedanju v soboto in nedeljo "dopolnil" posvetovanja in sklepe, ki jih je napravil na tajnem zasedanju v prvih dneh sovjetske zasedbe dežele.

Dubček je ostal glavni tajnik KP, Černik je še vedno predsednik vlade in Smrkovsky predsednik narodne skupščine. Govorice v Pragi trdijo, da je namestnik notranjega ministra Jerzy Zaruba napravil rajše samomor, kot pa da bi dal Rusom skrivnosti policijskega oddelka. Notranji minister Josef Pavel je bil preteklo soboto odstavljen. Nasledil ga je Jan Pelnar, ki naj bi bil trd pristaš Moskve. Oldricha Svestko, bivšega glavnega urednika glavnega glasila KP Rude Pravo, ki je tudi trdo stal na moskovski strani, so baje poslali Rusi v umobolnico.

Vodniki ČSR pozivajo ljudstvo, naj podpira njihove napore za zadovoljitev Moskve. Vodstvo Komunistične partije in vlada pozivata prebivalstvo, naj se drži njunih odločitev, odredb in predpisov, ker so ti storjeni, da zadovolje zahteve zasedbenih sil, ki so jih stavile kot pogoj za svoj umik. Uvedena je bila cenzura tiska, radia in televizije, razpuščene vse politične skupine izven Narodne ljudske fronte, omejena svoboda zborovanja in združevanja.

V Pragi in posebno v Bratislavi so bili včeraj še vedno ruski oklopni oddelki, četudi je Dubček izjavil, da so se zasedbene vred ameriškemu vplivu, da si s tem zajamči proste roke v Vzhodni Evropi.

Vred ameriškemu vplivu, da si s tem zajamči proste roke v Vzhodni Evropi.

Iz Clevelanda in okolice

Mariborski škof v mestu—
Mariborskega škofa dr. Maksimilijana Drževnika so prišli rojaki sprejeti v petek popoldne na letališče Hopkins in ga tam lepo pozdravili. V nedeljo je imel škof sv. mašo pri Lurški Mariji na Chardonu ob izredno veliki udeležbi slovenskih rojakov in rojakinj. Popoldne so se zbrali okoli škofa na banketu v Slovenskem domu na Holmes Ave. predvsem rojaki in rojakinje iz mariborske škofije, pa tudi večje število drugih.

Krasno predavanje—
V nedeljo zvečer je imel v Baragovem domu č. g. Vinko Zavelj, izseljeniški duhovnik iz Belgije in Holandije, ki je v Clevelandu na obisku pri svojih bratih Jakobu in Pavlu Zaklju, crasno predavanje "Soočene cerkve s sodobnim svetom". Veliko število poslušalcev je z zanimanjem sledilo izvajanjem predavatelja in ob koncu stavilo več vprašanj. Razvila se je živahna razprava, ki je pokazala, da se slovenski verniki v Clevelandu živo zanimajo za vse spremembe v Cerkvi in jim pazljivo slede.

Visoka starost—
Danes praznuje svoj 87. rojstni dan Mrs. Ursula Tursic s 18702 Muskoka Avenue. Za to priložnost jo je obiskala vnučinja Bernadette Vovk, bolničarka v U.S. Army, Ft. Gordon, Ga. Mrs. Ursuli Tursic čestitamo k rojstnemu dnevu in ji želimo še obilo zadovoljstva in trdnega zdravlja!

Seja—
Klub slov. upokojenecv v Euclidu ima v četrtek ob dveh popoldnih sejo v SDD na Recher Avenue, nato pa fotografiranje v Euclidu parku.

Nova pošta—
Poštna uprava vabi na odprtje novih prostorov pošte "B" na 1650 E. 55 St. v petek, 6. septembra, ob 2.30 popoldne. Igrala bo poštarska godba in na razpolago bodo okrepčila. Vabljeni vsi, tudi družine!

Policaia so se lotili—
V nedeljo zgodaj ponoči, ko se je vračal z neke ohceti, so motoristi, člani tolpe "God's Children" napadli Roberta Stopeka, 29 let starega policaja, ki je bil izven službe, pa je imel vendar s seboj službeni revolver. Ko je očakal pri rdeči luči na E. 126 St. in Fairhill, so mu zaprli pot. Eni so odprli vrata avtomobila in začeli tolči po Stopeku in skušali potegniti iz avtomobila njegovo ženo. Tej se je posrečilo napadalcu poriniti iz avtomobila in vrata zakleniti. Mož je prišel do svojega revolverja in ustrelil enega od napadalcev, drugega pa ranil, ko je s svojim avtomobilom odrinil avto, s katerim so mu napadalcu zaprli pot, in naglo odpeljal. O napadu je obvestil policijo, nato pa se odpeljal v Lakeside Hospital, kjer so ga obvezali. Policija je nato prišla 53 članov motoklističnega kluba, med njimi devet mladih žensk. Prijeti so priznali, da so napadli Stopeka.

Kopališče na SP še odprto—
Slovenska pristava sporoča, da je kopališče na njenih prostorih še vedno odprto.

Seja—
Gospodinjski klub na Jutrovem ima jutri, v sredo, zvečer ob 7.30 važno sejo.

Posledice demokratske konvencije so razburljive, ne pa tragične

CHICAGO, Ill. — Kadar mačke ni doma, plešejo miši. Ta pregovor velja tudi za demokratske konvencije. Kadar na njih ni pravega gospodarja, je navidezni gospodarjev, ki bi radi prišli do veljave, vse preveč. Ako se ti med seboj grizejo, zakaj se ne bi tudi njihovi pristaši?

Letos ni bilo na konvenciji tako kot pri prejšnjih. Takrat so na njih lahko gospodarili pokojni Roosevelt, Kennedy Johnson itd., sedaj pa demokratov s podobnim vplivom ni bilo na konvenciji. Zato je na videz šlo marsikaj narobe. K temu je mnogo pripomogel tudi vpliv, ki ga je ulica imela na konvencijo. Vpliv ulice so močno podprli tisk, radio in televizija. Pretirano opisovanje je naravno moglo roditi povsod le pretirane vtise. Na primer:

Znani voditelj "kampanje

za reveže" dr. Abernathy, ki je vodil tudi akcijo v Washingtonu, ni bil zadovoljen, ker mu niso dali prilike, da bi govoril na konvenciji, njegovim pristašem so pa dali premalo mest na galeriji. Podobno se je zgodilo tudi mnogim drugim demokratom, ki so hoteli govoriti na konvenciji, svojim pristašem pa preskrbeti vstopnice za galerijo. Dr. Abernathy je zato takoj porabil "pretirano brezobzirnost" čikaške policije za povod, da je zagrozil, da bo črnim volivcem svetoval, naj ne gre do volit demokratov. Zahteval je, da se mu mora Humphrey oprustiti radi "krivic", ki so se godile njemu in njegovim pristašem. Razumemo njegovo jezo, verjamemo, da se mu bo Humphrey rad oprustil, akoravno ni bil on odgovoren ne za red na konvenciji ne za čikaško policijo. Ni pa prav, da gre Abernathyjeva izjava

po svetu, dočim so bili drugi vplivnejši voditelji črne rase ravno tako prikrajšani, pa niso dajali nobenih takih izjav, zato pa več pomenijo pri črnih kot Abernathy. Javnost dobi enostransko sliko o razmerah med demokrati in si dela tudi enostransko sodbo.

Ne da se na primer zanikati, da je čikaška policija bila pregroba proti demonstrantom, toda res je pa tudi, da so jo demonstrantje pod vplivom hipijevcev in sipijevcev namenoma izzivali, saj so hoteli postati "mučeniki", in se obnašali zelo, recimo, neprijemljivo. Kdor zmerja policijo s "svinjami", skuša raztrgati ameriško narodno zastavo, požiga pozive v vojaško službo, ta mora že pričakovati, da bo policiji zavrela kri in da bodo prišli v rabo policijski korobači. Pa vendar je bilo mnogo poročil o dogodkih pri-

krojeno tako, da je policija u-mazana, demonstrantje pa njene nedolžne žrtve.

Ljudje nimajo gradiva, da bi mogli prav soditi, zvalijo odgovornost na stranko, jo obsojajo, ji napovedujejo poraz pri volitvah.

Sreča je pri vsem tem, da naša javnost zelo hitro pozabi na take izredne dogodke, akoravno so ji naslikani kot tragični. Če je kaj tragičnega, so zakulisni spori med demokratskimi voditelji. Taki spiri so stranko že večkrat začasno ohromili in ji pomagali do porazov. To se utegne zgoditi tudi letos, ako demokratski veljaki ne bodo prišli k pameti in pozabili na medsebojna trenja. Humphrey bo gotovo napel vse sile, da pomiri Daleyja, Kennedyja, McCarthyja in podobne užaljene veličine. Če jih bo, bo pol zmage dosegel. Če ne, mu bo predla trda.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

- Združene države:**
 \$18.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Kanado in deželo izven Združenih držav:
 \$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
 Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States:**
 \$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
 \$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
 Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 169 Tuesday, S Sept. 3, 1968

Dvoličnost ruske zunanje politike

Splošna sodba je, da Moskvi ne moremo ničesar upati. Navidez kaže nagnjenje, da bi v mednarodni politiki vpoštevata tudi liberalne ideje, v resnici je pa ostala do kosti konservativna oboževalnica Stalinovih političnih metod, ki se kar naravnost veselijo, kadar morejo nasprotne nikanje nemarno goljufati. Mislimo, da je taka razlaga ruske zunanje politike preplitva in da ne zadene bistva. Ruska zunanja politika ne niha namreč med željo po naprednosti in zaljubljenostjo v konservativnost, niha med partijsko in državno politiko. Da to razložimo!

Med osnovne komunistične resnice spada načelo, da je povsod prva partija, za njo šele pride država. To vidimo jasno na vseh komunističnih prireditvah. Na prvem mestu pri vsakem sprejemu je glavni tajnik Brežnjev, za njim šele prideta ministrski predsednik Kosygin in predsednik ZSSR Podgorny. Vse vladne deklaracije se začne "Partija in vlada..." To jasno pove, da so partijski interesi nad državnimi, seveda tudi v zunanji politiki.

S tem ni rečeno, da so oboji interesi identični, da se zmeraj krijejo. Se dogaja zelo pogosto, da se interesi križajo. V tem slučaju morajo seveda zmagati partijski interesi, toda ne zmeraj. Kadar imajo državni interesi stvarnost na svoji strani, prevladajo nad partijskimi. Takih slučajev je pa izredno veliko ravno v zunanji politiki.

Partijski interesi želijo na primer, da Moskva čim izdatneje podpira vsako revolucionarno gibanje, ki bi utegnili odpreti pot do socialne revolucije in zmage komunizma. Takih gibanj, ki sicer niso čisto revolucionarna, pa vendarle blizu njih, je v Latinski Ameriki in Afriki kar lepo število. Moskva jih je podpirala partiji na ljubo, čeprav je državna uprava močno dvomila v vrednost podpiranja. Pokazalo se je, da je imela državna administracija prav. Zato partija ne more danes podpirati vsakega revolucionarnega gibanja, nanj mora pristati vsaj praktično tudi državna administracija. Ruska zunanja politika ima zato velikokrat videz neodločnosti, oklevanja itd. Kadar nastopi tak pojav, je obenem znamenje, da se tretja med seboj v politbiroju obe struji: partijska in državna. Trenje se konča s kompromisom, politika pa dobi videz oklevanja, recimo, med desnico in levico, pri čemur predstavlja državna uprava navadno desno stran, partijska politika pa levico. Vsa ta trenja so pa zavita v temo, velikokrat zvemo resnico o njih šele po dolgih letih.

Mislimo, da se je to dogajalo in se še dogaja v moskovski politiki do Prage.

Trenja v politbiroju so morala biti globoka, kajti nobena od obeh glavnih struj, partijska in državna, ni popolnoma zaupala drugi. Nezaupanje je šlo tako daleč, da politbiro ni zaupal pogajanj z Dubčekom temu ali onemu tovarišu, ampak zmeraj odredil kar cele komisije za ta posel. Tako je na posvetovanju na Črni nad Tiso šla kar polovica članov politbiroja! Čehi so takrat doživeli čast, ki je ni pred njimi še nihče, seveda so jo pa tudi drago plačali.

Da je šel razcep v politbiroju ravno v češkem vprašanju tako globoko, je tudi lahko razumljivo, saj je češka pot v socializem odprla kanale, ki bi lahko zadušili komunizem vsake vrste. Čehi so namreč hoteli poskusiti, da najdejo "krog na štiri ogle". Češki komunisti so hoteli ohraniti totalno diktaturo, obenem pa dati narodu prav tiste pravice, ki navadno najbolj učinkovito spodjedajo vsako diktaturo, tudi komunistično: svobodo govora, svobodo združevanja, svobodo tiska, ravnopravnost vseh državljanov pred neodvisnimi sodnjami itd. Res bi bile te svobode vsaj v začetku "pod kontrolo rdečega režima", toda kdo ve, koliko bi taka kontrola zalegala.

Moskvi je morala biti taka pot v socializem že sama po sebi zoprna. Dvakrat zoprna ji je morala postati, ko so začeli premišljevat, kakšno nevarnost pomeni ne samo za češki komunizem, ampak sploh za vsake vrste komunizem. Saj v Moskvi lahko dan za dnem ugotavljajo slučaje, kako svoboda ruši "idejnopolično vodstvo komunizma", danes v Jugoslaviji, jutri na Madžarskem, pojutrišnjem v Ukrajini, potem pa še v Varšavi in Sofiji itd. Če bi se torej gornje svobode razbohotile na Češkoslovaškem, ali ne bi utegnile postati poplava, ki podira komunistične zidove v vseh komunističnih državah, tudi v Rusiji?

Tako so mislili in še mislijo ruski partijski ljudje, tovariši pa, ki vidijo državo, temu ne oporekajo, trdijo pa, da so partiji prečrnogledi, saj se bo tudi češka pot v socializem znašla v pravi smeri, saj češki komunisti vendar niso tako kratkovidni, da bi sami drveli v svoj političen samomor. Državna struja je dalje gotovo poudarjala, kako hude posledice bi vsaka raba sile na Češkoslovaškem imela za vso komunistično zunanjo politiko, partijsko in državno. Kot vidimo, je imela prav.

Pa vse to ni nič zaleglo, zmagala je partijska politika.

Ta zmaga ni za nas prijetna, toda odreči ji ne moremo doslednosti in stvarnosti. Voditelji partijske struje so jasno videli pred seboj nevarnost, da bo češka notranja politika verjetno postala pravo rakovo obolenje za ves komunističen svet. Zato jo je treba še pravi čas zavrteti v pravo smer, če ne gre drugače, pa s tanki. To se je tudi zgodilo.

Vdor ruskih divizij v Češkoslovaško ni torej usodnega pomena le za Čehe in Slovake, je morda tudi mejnik za mednarodno komunistično gibanje, ki išče novo smer.

Čas je namreč že tako močno razjedel marsikatero strujo v komunističnem gibanju, da je postala rdeči netopir. Ne moremo jo več šteti med čisti komunizem in ne med nek nov političen pojav. Če bi šlo tako naprej, bi kmalu prav v vsaki komunistični stranki nastale struje od desne proti levi in narobe. Stranke bi se začele dejansko, ako že ne formalno cepiti, sedaj že zmeraj veljavni in vpoštevani "demokratski centralizem" bi pa šel rakom žvižgat.

To goni Moskvo v novo smer komunistične politike. Iztrebiti je treba iz komunizma vse, kar hoče v imenu komunistične znanosti odvzeti naukom marksizma in leninizma vso glorio dogm in jih ponižati na raven navadnih učenjajih tez. Moskva je začela ta posel že temeljito opravljati doma na Ruskem, počasi bo pa zahtevala tudi od svojih satelitov, naj storijo isto.

S tem bo pokopala še tisto rahlo medsebojno povezanost komunističnih režimov in strank, toda to je žrtev, ki jo je vzela nase. Kaj pa pomaga, ako ima danes komunizem že nad 100 strank po vsem svetu, ko pa med njimi ne vladata ne sloga ne solidarnost. Končno pa še niso pozabljeni časi, ko so vsi komunisti gledali le proti Moskvi. Druga svetovna vojna je res dala Moskvi satelitske komunistične režime, toda kaj to pomaga Kremlju, ako bo moral vsakih 10-12 let delati red v njih s tanki in ne z moralnim vplivom, kot je to bilo pred l. 1941.

I. A.

BESEDA IZ NARODA

Praznovanje Baragove stoletnice v Marquetteu

CLEVELAND, O. — Nemogoče, da bi se v teh vročih, pasjih dneh, ko nas tu tlačijo in mori vlažna vročina, naše misli zopet in zopet ne povračale na sever, in zopet ne povračale na sever, v hladni Marquette, kjer smo v nedeljo, 18. avgusta, skupno z množicami Baragovih častilcev, tako domačinov, kakor tudi romarjev iz krajev, kjer je Baraga misijonaril, in še iz drugih držav, tako lepo praznovali 100-letnico smrti našega svetniškega misijonarja škofa Barage.

Menda smo bili najoddaljenejši Clevelandčani, ki smo se vozili ves dan, od zgodnjega jutra pa do pozne noči. Radi velike zamude na cesti onkraj Toleda, ko smo le po polževo rinili naprej za nepregledno dolgo kolono pred nami, nastalo vsled nesreče na cesti, smo skušali dohiteti zamujeno in naš bus je kar požiral desetine in stotine milj pred sabo. Ustavili smo se le za kratič časa v Indian River, kjer smo s pesmijo "Kraljevo znamenje križ stoji" pozdravili in občudovali velikanski križ vrhu malega umetno narejenega griča, ki tvori v notranjščini ogródje, na katerem križ stoji, na površini pa je zasajen z zeleno travico in cvetličnimi nasadi. Ob strani so speljane na to Kalvarijo "svete stopnice" z vdelanimi svetinjami, zraven pa tudi stezica za tiste obiskovalce, ki ne gredo po kolenih. Križ, ki je menda največji na svetu, je izdelan po načrtu umetnika, ki je izdelal tudi načrt za Spomenik padlim v Clevelandu. Drevo za križ je zraslo tu v Ameriki, velikansko bronasto telo Križanega pa je bilo vilito na švedskem. Nismo nikoli utegnili obiskati spredaj ob cesti stoječe lepe moderne cerkve, ker se nam je mudilo naprej. Spotoma nas je naš voditelj č. g. Godina opozarjal na kraje, kjer je Baraga misijonaril, daleč na obzorju nam je pokazal obrise Bobrovega otoka, kjer so živeli Indijanci, ki so bili znani kot zelo divji, a se je vendar podal tudi tja, malo pred otokom razvil belo zastavico z rdečim križem kot znaniško mišru, nakar so tudi otočani pokazali nekako zastavo in mu dovolili vstop na otok. Ostal je tam, dokler ni vseh podučil v veri in krstil. Žal pa je moral pozneje videti, kako je ta njegov otok bil od države naseljen z Mormoni, ki jih je država zaradi njih nemoralnega življenja izgnala iz drugih krajev in jih naselila na tem otoku, prvotni prebivalci pa so se morali umakniti.

Že pozno popoldne smo dospeli

do Cross Village, kjer so nas članice Oltarnega društva že pričakovale z dobrim kosilom, ki se nam je kar prileglo. Prišel nas je pozdravit tudi ondotni župnik in nas je peljal potem v bližnjo skromno cerkev, stoječo na kraju, kjer je stala prvotno od Baraga postavljena cerkev, ki pa je bila uničena po ognju. Hiteli smo naprej in neverjetno hitro smo prevozili slavnj, 5 milj dolgi, viseči Mackinac most, (ako bi ga prehodili peš, bi rabili za to kaki 2 uri). Bila je pred nami še dolga pot, ki smo jo ubrali ob gornji obali Michiganškega jezera proti zahodu, pri Rapid River pa obrnili proti severu ter okrog 10. ure zv. doseglj obalo Gornjega jezera (Lake Superior). V kratkem času smo bili že v Marquetteu in nedaleč od stolnice, ki smo jo mimogrede pozdravili, smo se ustavili pred našim hotelom "Northland". Tam nas je čakalo prijetno presenečenje: Takoj pri vhodu so nas že čakali in pozdravili naši marquetteški prijatelji, to je g. in ga. Stopar z njih hčerkama in soprogo ter še tri druge gospede, udeležence lanskega romanja po Evropi o priliki blagoslovljanja Baragove sveče. Slednje tri so bile opravljene kot Indijanke in veselega vzkljanja in pozdravljanja z našimi romaricami lanskega leta ni bilo konca. Zatem so nas povabile v spodnje gostinske prostore in nam tam za dobrodoščilo postregle s hladnimi okrepčili. Po veselem razgovorjanju smo bili slednjič povabljeni v jedilnico na obilno in okusno večerjo ter se po dolgih prijateljskih razgovorih končno podali k počitku.

Drugi dan je bila slavnostna

maša določena za 4. uro pop., a kdor je hotel, je seveda lahko tudi zjutraj odšel kar peš v stolnico, užival pri tem sveži, čisti zrak, bil pri sv. daritvi in nemoteno pozdravljal našega Baraga v grobnici ter mu priporočil svoje in svojih dragih zadeve ter zavende vsega človeštva, ki živi v tako nemirnih in zmešanih časih, posebno še zadeve našega mladega rodu. Po skupnem zajtrku v hotelu nas je č. g. Godina, da bi dobro izkoristil čas, peljal na mal izlet v bližnje mestce Negaunee. Pridružil se je naš skupini tudi znani profesor dr. Rajko Ložar iz Milwaukee. G. Godina nam je spotoma pripovedoval o zgodovini tega mesta. Ves Gornji Michigan je bogat na rudah in z evropskimi priseljenci, ki so spoznali to, so odprli tam mnogo rudnikov. Pa prideta nekoč dva Indijanca k belemu naseljencu ter mu pravita: Vi iščete železo globoko pod zemljo, pri nas je kar na vrhu. Pri tem mu pokažeta dva kamna, ki sta v resnici vsebovala veliko železa. Seveda so se našli podjetni ljudje, ki so to razumeli in pričeli izkoriščati, nastala je tam naselbina in hitro rastla, tako da je Baraga predvideval, da bo to mestce prehitelo Marquette in bo morda v doglednem času treba škofijski sedež prestaviti tja. Želel je, da se tam zgradi cerkev, ki bo duhovno središče za domačine in za vse, ki se pridejo, da se ne izgube. Bil je že močno oslabil vsled ponovne kapi, vendar je želel, da še sam blagoslovi temeljni kamen. Tri tedne pred svojo smrtjo se je v hudi zimi odpeljal tja. Zelo oslabilen ni mogel več hoditi pri blagoslovljanju vogelnega kamna in drugih obredih, nosili so ga na stolu, obredne molitve je izgovarjal komaj razumljivo, od šibkosti mu je glava klonila na prsi, a vendar je z neizmerno požrtvovalnostjo in močjo duha dovršil še to poslednje delo za svoje ovčice. Ta velika požrtvovalnost nam pač kaže svetnika, ki je, izčrpan od skrajnosti, dal iz sebe še zadnje, kar je zmogel. Med pripovedovanjem tega zgodovinskega dogodka smo prispeleli na mesto, kjer se pričena zgodovina rudnika, — naenkrat smo zagledali pred seboj pregrajo "konec poti". To pa vsled tega, ker so bili rovi za kopanje rude tako blizu površine, da se je na nekem mestu zemlja vdrla in zija tam globoka jama. Bliznje hiše tam niso bile prizadete. Kjer smo obstali, je na levi postavljena piramida iz železrudninskih kamnov, ki se blišče v rjavkasti barvi in nosijo na prednji strani veliko bakreno ploščo s popisom zgodovine rudnika. Nazaj grede smo se odpravili še k znanim in mnogo občudovanim vrtnim nasadom državnih jetnišnice, ki so nudili ljubiteljem cvetja in lepo urejenih nasadov res krasen užitek.

Po dobrem obedu v hotelu smo se nekoliko odpočili in nato točno ob pol 4 odpeljali k slavnostni maši v stolnico. To je bil pač višek slavnostnega dne. Veliko ljudi je bilo že v cerkvi in vedno še so prihajali novi. Naša clevelandška skupina je dobila prostore v prvih klopih na desni. Prednje klopi na levi pa so bile prihranjene za duhovščino ter za zastopnike Indijancev, ki so prišli v svojih indijanskih oblekah, moški s krasnimi perjanicami, ženske pa z vezanim čelnim trakom in orlovskim peresom nad čelom. Točno ob 4h so zadonele orgle na koru in ob pozdravni pesmi "Faith of our Fathers" — vera naših očcev — se je po cerkvi pomikal spreved. Najprej mladi Indijanci, ki so nosili male, preproste, rjavkaste prapore s križem in napisom pokrajine, oziroma rodov, ki so bili pokristanjeni po Baragi; zatem starejši, ki so nesli darove. Spominjam se posebnega velikega, zajetnega Indijanca z mogočno, daleč po hrbtu padajočo perjanico, zraven pa je stopala dosti manjša, okrogla Indijanka, njegova žena najbrže. Svoje darove, n. pr. dva lepa kožna storža in lepo črno kožico mladega medvedka, so položili na obhajilno mizo. Za njimi je prišla mnogoštevilna duhovščina in škof marquetteški, 8. naslednik škofa Barage, prevz. Charles A. Salatka, ki je imel koncelebrirano mašo, obdan od šestih duhovnikov. Med njimi kot prvi naš clevelandski msgr. Baznik kot zastopnik vseh Slovencev in seveda tudi naš za Baragovo zadevo tako vneti in požrtvovalni Fr. Godina. G. škof je imel jako lep in izčrpen govor o življenju in delu Barage, ki je nadarjen, poln talentov in dober izglede za svojo bodočnost, po dokončanih pravnih študijah, pod duhovnim vodstvom sedaj že dolgo svetnikom

(Dolje na 3. strani)

V bratski slogi združeni

PATERSON, N.J. — Na tujem zelo pogrešamo domače družbe in močno smo veseli, če pridemo do nje. To velja za vse, še bolj pa za nas duhovnike, ki smo raztreseni po vsem ameriškem kontinentu. Med tukajšnjimi duhovniki ni v navadi, da bi se shajali na prijateljske sestanke, vse je le bolj uradno. Mi smo pa od doma vajeni, da smo drug z drugim domači in gostoljubni in da se prijateljsko pomenimo o vseh tekočih vprašanjih. Zlasti v teh časih, ko je toliko novih idej, pa tudi zmed, smo srečni, če moremo izmenjati misli s stanovskimi tovariši.

Nam, slovenskim duhovnikom na ameriškem Vzhodu, je bila ta priložnost dana v ponedeljek, 26. avgusta, ko nas je bridgeportski slovenski župnik g. Lojze Hribšek povabil v svoje gostoljubno župnišče, da smo se sestali z mariborskim g. škofom dr. M. Drževnikom in v bratski slogi izmenjali misli o vseh vprašanjih, ki nas zanimajo. Najprej smo obiskali svoje pokojne soproste na bridgeportskem pokopališču — g. Goloba, Juranoviča, dr. Kuharja in dr. Farkaša — in jim z molitvijo prosili večnega miru od Boga, nato pa v župnišču s Prevzišenim izmenjali misli o stanju Cerkve doma in po svetu.

Seveda so nas predvsem zanimala novica iz domovine in z zadovoljstvom smo ugotovili, da doma ne poznajo toliko pokoncilskih zmešnjav, ki nas tukaj mešajo. Ni odpadov ne med duhovniki in ne med redovnicami, ni izgredov in ne samovoljnih poskusov v liturgičnem gibanju. Tega ni tako razumeti, kot da se za liturgične probleme ne bi zanimali. Se in še močno, toda vse se vrši v skladu s koncilskimi navodili in v sporazumu s škofi in s škofijskimi liturgičnimi odbori.

Da v tem oziru ni izgredov, gre predvsem zahvala slovenskim škofom, ki so davno že začeli vpeljati slovenski jezik v bogoslužje, lepo postopoma, najprej v ljudske pobožnosti, nato pri podeljevanju zakramentov in šele končno pri sv. maši, do čim so tukaj koncilске spre-

membe tako vernike kot duhovnike našle nepripravljenost.

Z veseljem smo tudi vzeli na znanje, da zadnje čase Cerkev doma nekoliko prosteje diha.

Le prehitro so nam minile ure v tako prijetni družbi in morali smo se odpeljati proti New Yorku. Spotoma je Prevzišeni še obiskal bolnega salezijanskega duhovnika dr. Franca Knifca, ki je bil visokega obiska silno vesel in je hvaležno sprejel škofov blagoslov.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

IZ NAŠIH VRST

St. Catharines, Ont. — Cenjeno uredništvo! Tukaj Vam pošiljam denarno nakaznico za enoletno naročnino za list. Zaradi tukajšnje poštne stavke nisem mogel preje poslati in tako sem malo pozen, za kar Vas prosim, da mi oprostite.

Pozdravljam celotno oseboje Ameriške Domovine.

Anton Turk

Cleveland, O. — Spoštovano uredništvo! Priloženo Vam pošiljava položnico za nadaljnje naročilo Ameriške Domovine. Z listom sva zelo zadovoljna, pisan je v slovenščini, ki je edini spomin na rojstni kraj.

Želiva Vam še nadaljne uspehe in Vas iskreno pozdravlja! Romano in Jožica Vitulich

Manhattan Beach, Calif. — Spoštovano uredništvo! Prilagam Vam ček za celoletno naročnino Ameriške Domovine. Z njo smo zelo zadovoljni in jo zelo radi prebiramo.

Zelimo Vam mnogo uspeha še za naprej ter pošiljam vsem skupaj prav lepe pozdrave iz sončne Kalifornije, enako vsem prijateljem in znancem.

Družina Bogdan Kovačič

Cleveland, O. — Spoštovani! Priložen je ček za polletno naročnino za Ameriško Domovino, katero zelo rada prebiram in jo tudi zelo redno dobivam. Dovolite mi, da pohvalim raznašalko, katera je zelo vpludna, točna in natančna, da najdem moj list vedno na pravem mestu. To je res razveseljivo! (Ta pridna raznašalka je Milena Dolinar. Op. uprave.)

Z izrazi spoštovanja Vas najlepše pozdravljam!

Mrs. Rose Zelodec

Wyandotte, Mich. — Spoštovana uprava Ameriške Domovine! Tu Vam pošiljam ček za polletno naročnino, ker se moje zdravstveno počutje hitro slabša. Najboljše, da takoj napišem ček, dokler sem še toliko pri moči, ker moja žena Viola ne razume slovensko. Najbližji slovenski prijatelj je Louis Urbas, 23430 Chardon Rd., Euclid, Ohio, kajti takoj prvo leto mojega prihoda v Ameriko sem se naselil med angleško govorečim prebivalstvom. To je bilo 1. septembra 1909, ko sem prišel v Cleveland, kjer pa sem ostal samo en mesec. Od tedaj sem imel v Wyandotte, Michigan, trgovino prvotnih čevljev in obutve, sedaj sem pa že preko 29 let v pokoji. Nadleguje me več različnih bolezni. Pred tremi leti sem imel precej resen srčni napad. Takrat sem se preselil v večjo stanovanjsko hišo, kjer imam tudi klimatsko napravo. Zadnje čase se mi stanje hitro slabša. Vsekakor so moji zdravniki presenečeni, da se vselej zopet spravim na noge, čeprav bom 11. oktobra 1968 dopolnil 84 let, če jih mi Bog da dočakati.

Na Ameriško Domovino sem naročen že zelo dolgo, pa čeprav nikoli nisem živel med našim rodом, zvestobo sem pa vseeno ohranil.

Zato, moji dragi, dobri Slovenci, z bogom, in bodite vsi prav lepo pozdravljeni!

Iskreno Vaš

Charles Kohler

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Načelna izjava duhovnika

Ni še tako dolgo tega, ko se je vrnil iz emigracije v Slovenijo slovenski duhovnik. Pred svojo vrnitvijo je to tudi povedal in ni prav nič skrival. Dejal je: "Šel bom domov in bom tam tudi o njih potovanj duhovnikov. Če gre kak duhovnik domov, potem naj tudi tam ostane."

Ta duhovnik gotovo ni šel v Slovenijo na uro gledat; niti ni šel, da bi se poslovil od svoje matere, ki da si ga tako strašno želi še enkrat videti. Odšel je, da bo kot duhovnik delal med svojimi ljudmi. Težko bi bilo o porekati njegovi odločitvi in možata se zdi njegova izjava.

Samo romarji so bili letos na božji poti

Letos je 20-letnica večje naselitve Slovencev v Kanadi. Leto 1948 je bilo namreč rojstno leto vseh večjih slovenskih naselbin po Kanadi. Že leto kasneje, 1949, je prvi slovenski župnik v Kanadi dr. Jakob Kolarič popeljal na romanje skupino Slovencev iz Toronta in okolice in sicer na grobove kanadskih mučencev. Tedaj se je teh romarjev držalo še trpljenje begunstva; spomin na pomorjene bratstva; prijatelje in sorce je bil še živ in svež. Grobovi mučencev so bili torej najbolj primeren prostor, kamor so romarji odločili težo vsega prestopa.

Ob 20-letnici naselitve je bilo 20. romanje. Prav malo je manjkalo, pa bi se bila ta lepa tradicija pretrgala. Letošnje romanje je organiziralo Društvo Slovencev Baraga, ki je za duhovnega vodjo dneva naprosilo dr. Franc Ča Blatnika iz Patersona, N.J. G. dr. Blatnik se je povabil rad odzval. V nedeljo, 25. avgusta, je bil že ob 10h dop. v božjeptni cerkvi v Midlandu. Očetje jezuitje so šli njemu in romarjem zelo na roko v vseh zadevah.

Duhovnik je imel tri ure dovolj dela v spovednici. Sv. maša s pridigo je bila ob pol dveh popoldne. Do tedaj se je nabralo lepo število romarjev iz Toronta, Hamiltona, Sudburyja, Midlanda, Seebrita in morda še od kod drugod. Slovenski romarji so bili sami v prostorni cerkvi; po slovensko so molili, slovenska pesem je odmevala in slovenska domačnost je prevladovala pri vseh pobožnostih. Bilo je res samo slovensko romanje. Izletnikov to pot ni bilo med romarji. Kdor je prišel na grobove mučencev, je prišel kot romar z zahvalo v srcu, v spokornem duhu in s prošno molitvijo. Pa so vendar nekateri hoteli naprtiti temu romanju politično pobarvanost. Vseh romarjev je bilo letos od 250 do 300, ne vstevši otrok.

Brez dvoma mnogi niso prišli na romanje, ker zanj niso vedeli. "Kanadska Domovina" letos pri obveščanju ni mogla pomagati zaradi nereda na pošti in to v juliju in avgustu. Obvestilo o romanju je bilo objavljeno v cerkvenih oznanilih, drugače je pa šlo obveščanje od ust do ust. Bog plačaj vsem, ki so pri tem pomagali. Romarji so bili zlasti

hvaležni duhovniku dr. F. Blatniku, ki je v New Yorku zapustil škofovsko družbo in prišel na romanje. On je bil pa nadvse vesel številnih romarjev in tudi postrežbe v prijaznem domu Lajmerjevih v Midlandu.

Romarji so naredili sklep: "Če Bog da, bomo v letu 1969 zopet poromali." Tudi duhovnik jih je vzpodbujal, naj ne prekinajo te lepe tradicije.

Por.

G. Franc Arhar je umrl

Dne 20. avgusta so pokopali v Torontu g. Franc Arharja. Zavrtna bolezen rak mu je v starosti 78 let zaustavila življenjsko pot. Dobro pripravljen je prestopil prag v večno domovino, v boljše življenje, da bi tam prejel plačilo za dobra dela. Pokojni je bil doma v Horjulu. Pred komunistično zasedbo se je umaknil v Avstrijo in potem prišel v Kanado. Za njim žalujejo žena ga. Ančka, tri hčere in sin z družinami. Bog daj pokojnemu večni mir, žalujočim pa tolažbo.

Mariborski škof pride tudi v Toronto

Mariborski škof dr. Maksimilijan Drževiček bo prišel tudi med Slovence v Toronto: 7. septembra bo birmoval v župniji Brezmadežne s čudodelno svetinjo, v nedeljo, 8. sept., bo pa maševal pri Mariji Pomagaj in tudi pridigal. Popoldne isto nedeljo bo odšel v Hamilton, kjer je verjetno največ rojakov iz njegove škofije.

Dobrodošli, prevzvišeni!

Opozorilo naročnikom "Ameriške Domovine"

V Slovenski pisarni na 618 Manning Ave. se nahaja ena številka "Ameriške Domovine" z dne 2. avgusta. Nekateri naročniki so to številko dobili pred časom pred cerkvijo, na druge pa še čaka. Kdor jo želi imeti, naročniki namreč, naj jo dvigne na 618 Manning Ave.

Upravi AD je zelo žal, da ni zaradi štrajka poštarjev v Kanadi mogla lista naročnikom tako dolgo redno dostavljati. Sele tri tedne po končanem štrajku je pošta prevzela zadnje zaostale pošiljke!

Prijatelj in dobitnik misijonov

Po veliki sreči mi je prišlo v roke drobno pismec z nekaj vrsticami. V njem sta bili tudi dve sliki. Ena kaže slovenske misijonarje iz Zambije, ki stoje med ogradjem nove cerkve v Lusaki. Na obrazih je odsev zadovoljstva. Isto izražajo tudi vrstice v pismu. V njih takole piše misijonar oče Kokalj S.J.:

"Danes sem prejel Vaše plemenito darilo dvaindvajsetih stotakov. Takoj sem informiral naše misijonarje, ki so obljubili molitveno podporo Vašim namenom. Z Vaših darom ste postali največji posamezni dobitnik našega misijona in posebej še naše nove cerkve. Podpirate delo, ki je res nesebično in greves denar takoj za duhovno korist katoličanov, ki predstavljajo temelje Cerkve v Zambiji."

"Drugi teden gre p. Rudež ustanovljat novo misijonsko postajo na podeželskem delu našega misijona Matero. Odgovoren bo za okrog 23.000 ljudi na področju, ki se razteza okrog 50 milj. Tam imajo 17 šol. Moral bo poskrbeti za župnišče, za cerkvice in kapelice podružnic. Na njegovo mesto v mestnem delu Matera pa pride pomagat zambijski duhovnik. Tako bomo sto-

rili še en korak naprej: odprli bomo novo misijonsko postajo in sprejeli v našo skupnost zambijskega duhovnika."

Na tihem sem zavidal tega največjega dobrotnika nove cerkve v Lusaki s tiho željo: ko bi mogel tudi jaz postati — ne največji, vsaj majhen dobitnik misijonskih prizadevanj.

Misijonski poročevalci

Starši, poučite otroke o spolnih zadevah

V reviji "Report", oktobra 1966 stoji ugotovitev: "Anketa izvedena med srednješolskimi študenti ve povedati, da je eden izmed dvajsetih študentov bil poučen o spolnih zadevah od svojih staršev. Pa še ti nekateri, ki so jih starši poučili, so se pritoževali, da je bil pouk nezadosten, plašen in je prišel prepozno."

Kakor človek raste in dorasča, tako bi moral rasti z njim tudi znanje o čudovitih božjih načrtih in namenih, ki jih je Bog položil v spolne sile moža in žene. Pod vzgojo o spolnih zadevah gotovo tudi spada znanje o okrožnici, ki jo je pred kratkim izdal sv. oče Pavel VI., ki govori in uči nauk o zakonskem življenju. Ker ima okrožnica toliko nasprotovanj, bi jo morali katoličani še toliko bolj poznati. (Iz enciklopedije življenja izbral Christopher.)

"Družinsko sv. pismo nove zaveze"

CLLEVELAND, O. — Pred nekaj dnevi smo brali v Ameriški Domovini med drobnimi novicami na prvi strani, da imajo v Slovenski pisarni na 6304 St. Clair Ave. v Clevelandu na razpolago novo "Družinsko sv. pismo nove zaveze".

Družba sv. Mohorja v Celovcu je izdala to lepo knjigo vsem Slovincem, onim v domovini in v zamejstvu, kakor tudi nam v zdomstvu, in trajen spomin na Leto vere. V ta namen je bilo žrtvovano ogromno truda in izrednih denarnih žrtev, vse samozato, da bi prišla v vsako slovensko krščansko družino ta krasna knjiga.

Knjiga ima veliko znanih slik iz Zgodb sv. pisma in velja samo 8 dolarjev. Resnično, Slovenci doslej še nismo imeli tako lepe knjige za svoje družine! Za trajen spomin na "Leto vere" v vsako družino Sveto pismo!

J.S.

PRAZNOVANJE BARAGOVE STOLETNICE V MARQUETTU (Nadaljevanje z 2. strani)

zelo. Zakaj ne bi peli hvalnice Bogu tudi na druge načine, — saj so tudi Izraelci pred skrinjo Zaveze rajali ob donenju pozavn in cimbal? Posebno svečano je bilo slišati pri Sanctusu in pri povzdigovanju globok o d m e v trikratnega udarca na indijanski boben, ki je pritegnil našo pozornost na to, kar se vrši na oltarju. Nehote je človeka prevzel občutek, s kakšnim veseljem gleda naš Baraga na to pisano množico ljudi, potomce njegovih Indijancev ter častilce iz bližnje in daljne okolice, medtem tudi Slovence, rojene tu in onstran morja. In naša srca so zahrepenela: Gospod, daj svojemuzvestemu služabniku že skorajšnjo čast oltarja, da ga bomo, kakor ga sedaj prosimo kot našega posebnega priprošnjika pri tebi, mogli častiti tudi kot svetnika v zboru tvojih izvoljenih!

Skoraj vsa cerkev, razen tistih, ki so bili pri obhajilu že pri jutranji maši, je v vzornem redu prejela sv. obhajilo, deljeno razen po škofu še po dveh duhovnikih. K sklepu pa je vsa cerkev navdušeno zapela slovensko "Oznani! je angel Gospodov...". Besedilo je bilo seveda natiskano in za pravilno povdarjanje besed so bili zlogi podčrtani, tako da so tudi Neslovenci lahko peli. Z lepo zahvalno himno, ki smo jo zopet vsi peli, se je slikoviti sprevod zopet pomikal iz cerkve v redu, kakor je prišel.

Takoj po maši je bilo v veliki dvorani pod cerkvijo, poleg katere je Baragova grobnica, letno zborovanje Baragove Zveze, pri katerem je bilo navzočih poleg škofa in odbornikov Zveze, še veliko drugih članov in osebnosti, ki so povezane z delom pri Baragovi Zvezi in nam bili predstavljeni. Med njimi tudi mlada umetnica, ki je napravila načrt za umetniško spominsko svetinjo Barage. Udje Baragove Zveze, ki dobivate Baragov buletin, jo lahko vidite v povečani obliki na 1. str. buletina za leto 1968, št. 2. Je zares zelo krasna, tako v zamisli kot v izdelavi. Podano je bilo poročilo o delu Zveze v preteklem letu in nato voljen odbor za prihodnje leto. Vse to bomo lahko še čitali v prihodnjem buletinu. Zadeva je sedaj v Rimu in vsem nam je bilo priporočeno, naj za končni srečni potek iste goreče molimo

in širimo znanje o Baragi, kar največ moremo, ker je potrebno, da ga spozna kar največ ljudi in se mu priporoča za pomoč in kadar bo Bogu prav, bo tudi dal čudeže, ki so potrebni za proglasev blaženim oz. svetnikom.

Po končanem zborovanju je g. Godina predstavil vso clevelandsko skupino g. škofu Karlu Salatk, slovaškega porekla, ki je vsakega posebej zelo ljubeznivo pozdravil. Med zadnjimi se je pridružila naša odlična Slovenka gđ. Beričičeva, ki je organizirala in pripeljala iz Joliet cel bus Baragovih častilcev, med njimi tudi pet Ljubljancev, začasno tam na obisku. Tako nismo bili Clevelandčani najoddaljenejši udeleženci slovesnosti, ampak tisti Ljubljanci, ki pa jih žal nismo mogli pozdraviti, — morda bi naleteli med njimi celo na kakega znanca! Tudi g. Godini je bilo žal, da ni vedel prej za nje, da bi tudi tiste predstavil g. škofu. Ker so komaj malo pred mašo prišli, so šli po maši v grobnico in med tem, ko so čakali na odhod, so si malo ogledali bližnjo okolico. Gđ. Beričičeva je namreč rekla, da se takoj vrnejo v Joliet, ki je še daleč kakih 400 milj. V istem dnevu napraviti tako dolgo pot na obe strani pa ni malenkost in vsa čast jim! Mi pa smo se potem z našim busom podali v lepo restavracijo izven mesta, "Chale" Supper Club, kjer je bila pripravljena večerja za nas in za marquetteške prijatelje, nekatere sodelavce Zveze ter udeležence lanskega romanja po Evropi. Ob dobri večerji in prijetnem razgovorjanju med znanci smo precej dolgo posedeli, potem pa so še Stoparjevi, obe njuni hčerki in gospe, ki so nas prejšnji večer tako lepo sprejele, povabili svoje romarske prijatelje na njih domove, da se tam v domačnosti še kaj pome-nijo.

Lepo in dobro smo potem spali v našem hotelu Northland, kjer so bile sobe tako lepo hladne in mirne, žal pa je bilo treba drugo jutro zapustiti to hladno deželo in se podati zopet na dolgo pot proti vročemu in soparnemu Clevelandu. Po skupnem zajtrku ob osmih smo se naložili na avtobus in se ustavili še v uradu Baragove Zveze, kjer nas je pozdravila prijazna uradnica in nam je g. Godina razkazal dolge police v knjige vezanih dokumentov, nanašajočih se na obsežno življenjsko delo Bara-

ge. Nakupili smo za spomin še Baragovih spominskih svetinj, ali na verižicah za okrog vratu ali pa kot privesek verižici za ključke. Potem pa na pot domov, po belih ravnih cestah, v hladni senci visokega drevja, kjer so se oči odpočile od svetlobe poletnega sonca, duh pa se je povračal nazaj na doživljaje preteklega dne. Da smo kot pravi romarji tja in nazaj grede molili rožni venec ter prepevali Mariji v čast vse znane Marijine pesmi, je pač umevno in v veselem razpoloženju smo prepevali tudi naše lepe narodne pesmi prav do Clevelanda, kamor smo dospeli malo pred enajsto.

Naj bo ob tej priliki izrečeno vse priznanje našim že tu rojenim Slovincem, ki znajo toliko slovenskih pesmi in jih z veseljem prepevajo ter obenem opomin našim novonasteljenkam, naj ne pozabijo na slovensko pesem. Ne zadovoljite se samo s tem, da imate lepo urejen lasten dom, prižigite v njem lučko slovenske domačnosti in slovenskega duha. Oživljajte vaš dom z vašo slovensko pesmijo, katere naj se nauče in jo pojo z vami vaši otroci, da jim ostane v srcih za vse življenje. Slovenska pesem bo ostala in nas bo povezovala, saj pesem je ključ do srca.

Prisrčna zahvala č.g. Godini za tako lepo organizirano poto-vanje in preskrbo glede prenočišč in hrane, vse je bilo prvovrstno in vsi smo bili zelo zadovoljni. Hvala tudi Miss Zulich za njeno dodatno delo in skrb, vsem sopotnikom in našim prijateljem, s katerimi smo se srečali v Marquetteu, lep pozdrav. J.P.

Baski v boju za svojo svobodo s Francom

Nezadovoljstvo s socialnimi in političnimi razmerami pod Francovim režimom je sprožilo znova boj za narodne pravice Baskov v Španiji.

BILBAO, Šp. — Baski so najstarejši prebivalci iberskega polotoka. Njih pokrajina leži v trikotu od mest Bilbaa in San Sebastiana ob Biskajskem zalivu (Atlantski ocean) do Pamplone pod Pireneji. Baskov je danes v domovini en milijon 200.000. Dober milijon jih živi v sedanji Španiji, 200.000 pa onstran Pirenejev v Franciji. V tujini zato tudi sebe označujejo z "vasco espagnol" in "vasco frances", od koder so pač doma.

Baski govorijo svojstven jezik, ki ni prav nič podoben sedanjim evropskim. V svoji deželi so živeli, že preden so si Rimljani podvrgli Iberski polotok, sedanjo Španijo. Po značaju so živahni, duhoviti in zelo predani svoji zemlji. Zelo so povezani tudi s Cerkvijo. Sv. Ignacij Loyola je bil Bask po rodu.

Dokler se Španija ni združila v enotno državo, so pripadali kraljestvu Navarra s sedežem v Pamploni. Tedaj so uživali vse pravice samostojnega naroda. Kasneje po propadu samostojnega navarskega kraljestva pa sta si Španija in Francija njih ozemlje porazdelili. Gorska veriga Pirenejev je Baske razdružila in tako je ostalo do danes. Medtem ko so se Baski v Franciji predali svoji usodi, pa so njih rojaki v Španiji vedno delali na to, da pridejo do svoje kulturne in narodne avtonomije. Toda španski vladajoči krogi so bili enako nacionalistično nestrpnosti kot Francozi in Italijani. Krčevito so se držali in se še drže gesla: "Ena država, en narod, en jezik". Ni čuda, da so vedno odklanjali upravičene baskovske zahteve.

Ko je izbruhnila leta 1936 državljanska vojna, so Baski menili, da je prišla njih ura. Pri-družili so se zoper generala Franca republikanom in oklicali v oktobru 1936 svojo neodvisno

državo z imenom Euzkadi, ki pa je trajala le nekaj mesecev, ker so Francove čete kmalu njih de-želo zavzele. Baskovska vlada se je umaknila v Pariz, kjer je še danes, mnogi Baski so se zatekli v Južno Ameriko, v deželi sami pa je zavladal molk.

Toda zadnje čase se je Euzkadi zopet prebudila. ETA, socialistično revolucionarno baskovsko gibanje, je sprožilo vrsto atentatov in ubilo pripadnika politične policije. Odgovor iz Madrida je bil oster: v provinci Guipuzcoa so bile tri mesece ukinjene vse državljanske pravice, sledijo si hišne preiskave in aretacije, množica oboroženih policistov je preplavila deželo. Organizacija ETA, ki vodi ta boj, se novega spopada ne boji, saj ve, da ima vse baskovsko ljudstvo za seboj. Močno oporo ima zlasti v duhovščini, ki je bila vedno domoljubna, podpirajo jo pa tudi delavci in študirajoča mladina. Zato še tako policijsko nasilje ne bo moglo zatreti baskovskih teženj po svobodi, ki so malone toliko stare kot sam Iberijski polotok.

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

Iščemo pomočnike za vlivanje kalupov v železniškem oddelku. Vse zмене. Basic Aluminum Casting Co. 1325 E. 168 St. pri Saranac Rd. severno od St. Clair. (170)

Male Help Wanted

Wanted
Male Factory Help
Machine operators with some experience in metal working shop.
WOOD & SPENCER CO.
1930 E. 61 St. & Chester (172)

Ženske dobijo delo

Išče se ženska srednjih let, da bi imela v skrbi malega fanta, ki gre v šolo. Dobi hrano, stanovanje in plačo. Al Barbic, 237 E. 271 St. Euclid, Ohio, tel. 731-6635.

Female Help Wanted

Kitchen Help Wanted
Morning and afternoon
Waitress Wanted, also.
SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Avenue
EN 1-5214 (x)

Wanted Counter Girl

From 4:00 p.m. on, full or part time. Must be 21 or over. Call HE 1-5254 in the morning or EN 1-8864 in the afternoon. (x)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
Enodružinska, 6-sobna, 3 ali 4 spalnice, rekreacijska soba, garaža. Blizu Grovewood Ave. Kličite IV 1-7005. (170)

V najem
Oddamo 2 stanovanji, 5 sob vsako, na tretjem, ena \$50, ena \$65. Kličite 881-5158. (x)

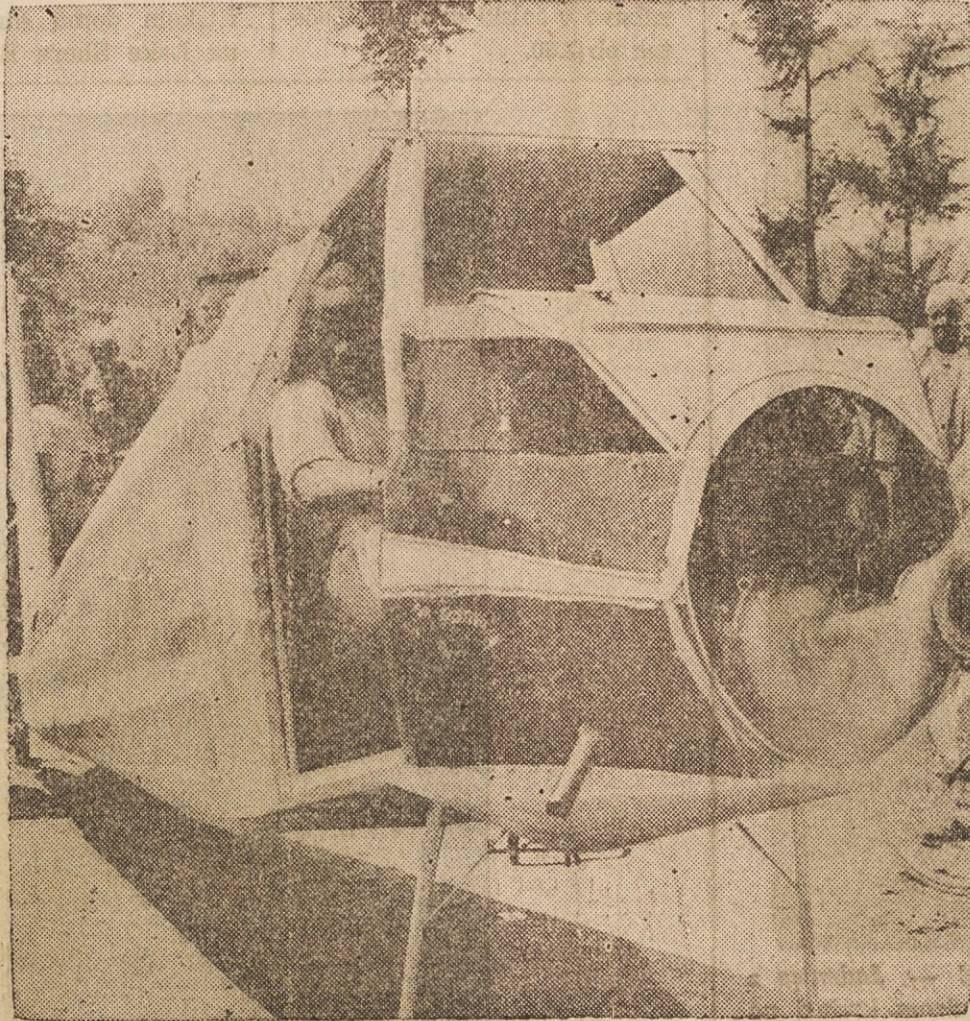
2 hiši naprodaj
Ena enodružinska, druga dvodružinska, na 1221 E. 60 St. Kličite EN 1-2960. —(169)

Naprodaj
Dobro vpeljani pogrebni zavod. Nič posredovalcev. Za pojasnila kličite 241-5067. (171)

Hiša naprodaj
Dvodružinska, 4-4, blizu cerkve Marije Vnebovzete v Collinwood, 2 garaži in blizu transportacije. Kličite 944-0512. (173)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. & 68th St.: EN 1-4212

NAVDUŠENJE NE BO ZADOŠČALO: — Morris Gachamba iz Karatine v Keniji je ves navdušen za letala. Tako je zgradil nekaj letalu podobnega, toda to še nima kril in tudi ne primernega motorja. Odločen je poleteti, toda samo navdušenje ga ne bo dvignilo s tal.

Najnovejše GRAMOFONSKÉ PLOŠČE iz starega kraja, televizijske in radijske aparate, pisalne in šivalne stroje, hladilnike, pralnice, plinske in električne štedilnike, foto in filmske aparate, kot tudi vso hišno opremo prodajamo na odplačilo po zelo ugodnih pogojih. Obrnite se s polnim zaupanjem na nas v svojem jeziku.
COMET RADIO
555 St. Clair Ave. W.
Toronto 10, Ont. Canada
535-7269

D. RAULJEN:

Mrtvi ognjenik

Blazni strah v očeh otrok, črnolasi deklet in matron, starcev in mož, obup v neskončno pohlevnih očeh volov, vpreženih v starinska vozila, nemoč pred pogubo, ki jih drži v svoji neizprosni oblasti in prav nikomere prizanaša, ta mehka ognjena sila bo zdaj pokopala pod seboj vso živo in mrtvo gmoto. Ze je zagrnila vse, kar je bilo videti na podobi. Ze je iz ognjenika, ki se je tako iznenada zbudil v dolgo zadrževani jezi, razlivala krvava ognjena poguba vse tja do Ljubljane... Mirt je hotel zavpiti, a ni mogel, dušilo ga je in vztrepetal je tik pred zadnjim valom, ki je grozil, da zajame tudi njega... Sunkovito se je zdramil, zdelo se mu je, da je še čul lastni hropec. Na njegovem čelu je še vedno počivala mehka, topla dlan. Lenka je bila ves ta nočni čas presedela ob njem, na stolcu ob postelji, in ga gledala v medlem svitu sveče, ki je zdaj že dogorevala.

"Na pot moraš," je rekla skoraj šepetaje, "že se po malem dani."

"To kratko uro, pa tako nemirne sanje!" se je vznemirjal in takoj vstal. Lenka je tiho odšla v kuhinjo, da pripravi zajtrk in se premražena ogreje pri ognjišču. Mirt se je opravljal in razmišljal. Na misel mu je prišla žalik-žena, o kateri je pripovedoval Rok. Z otroško trmo glavostjo si je zaželel, da bi mu Lenka za slovo dala šopek planinskega cvetja, toda že je tudi sklenil, da ji ne reče zanj, saj bi jo spravil v zadrego, ker ga ni

ma pri roki. Posrebel je v kuhinji skoraj še vrelo mleko, nato se je kratko poslovil; obljubil je, da kmalu spet pride, in stopil na dvorišče. Ze je bilo svetlo; življenje je to jutro naraščalo hrupno in vihravo.

Cvetna nedelja 1941.

Kakor da je zemljo zazibal jutranji potres, se je raznesla težka novica: vojna. Alarm je jeknil od planine do planine, radio je sporočal povelja in poročila. Mrzlična napetost, razburjenost, beganje okrog domov, jok otrok, — kako čudno je vse to bilo Mirtu! Zdelo se mu je skoraj že pregrešno, da ga še vedno ne prevzemajo ne skrb, ne strah, ne žalost. Vedel je, da je moralo priti tako. Zgodovina ne pozna pogojnika. Kaj bi bilo, če —... Nič takih izgovorov ne mara tista večna sila, ki razpleta, zavozlava in razvozlava. Zgoditi se je moralo, sproščenje je slajše kakor pobitost.

Mirt je hitel skozi gozd proti vrhu. Daleč nekje onkraj pogorja so že pele strojnice svojo vojno jutranjico. Zvon se še ni oglasil, pač pa je nekje za Plešivcem zalajal top. Odmev se je lovil med gorami. Butilo je vno- vič. In še in še! Vojna! Na robu gozda, kjer se mu je odprl razgled na planine, je Mirt postal. Ali ne brni nekje letalo? Proti Peci se je izluščilo iz sivih oblakov in kmalu spet izginilo za nebesnimi zavesami.

Na širokem obrambnem pasu onkraj Smrekovca je bilo še vse tiho. Svinčena teža cvetnega praznika je ležala nad nedogledno pokrajino. Vsakozki ob robu gozda bi se lahko Mirt pritiho-

tapil do postojank, živa duša ga ne bi opazila. Toda nemir, ki se ni dal krotiti, ga je gnal čez jaso in poseko, ki jo je prvo sonce izza oblakov skopo obsulo z zlato lučjo. Vleklo ga je bolj na desno, više proti Smrekovcu. Ni se več bal, da ga kdo po nepotrebnem opazi. Hotel se je razgledati, ali že kod siplje smrt svoj ognjeni blagoslov. Zdaj pa zdaj se je obojavljaj, prislunil. Potem se je zagnal na strmino, skriva se med grmičjem, trude se na vrh Smrekovca.

Vse mirno. Samo kadar je postal in sklonjen prislunil, je vnovič čul regljanje strojnica na sosednjih gorah. In spet je zalajal top onkraj Plešivca; nemara je celo dobil družbo pogosteje je butalo in odmevalo tam od Pohorja.

Prečudna milina je obšla Mirta, ko se je spomnil, kako je z Lenko prvič stopil na Smrekovec. Najrajši bi se oglasil s pesmijo, da bi ga čuli v postojankah in še dalje. Pogumno se je dvignil izza grmovja in stopil na vrh. Daleč onkraj so sovražne postojanke, ne morejo ga opaziti. Zazdelo se mu je, da ga pritažno kličejo njegovi. Samo se trenutek, jim je hotel odgovoriti, samo še trenutek, potem pridem k vam, potem naj se prične borba na življenje in smrt. A zdaj se je moral še enkrat obrniti proti dolini, da jo pozdravi za slovo. Kdo bi vedel, kakšna usoda se ji piše, kako jo bo prizadela vojna! Dolina je ležala spokojno kakor dojenček v zibel. Mirt se je nehote nasmehnil. Snel je čepico, obrisal pot s čela.

Tedaj je nedaleč od njega jeknil strel. Mirt je še videl, kako je izza grma blisnilo. Zasklelo ga je v prsih. Prijel se je za prsi. Presladka onemoglost se ga je polastila. Klecnil je, legel v suho travo. Ze je začutil, kako toplo se mu pod srajco počeeja lepljiva tekočina. Dobro je pomeril strelec! Kakor iz skopega izvirkca je curljala kri. Prečudno tolažiljive melodije so ga hotele uspavati. Upri se je. Samo ne zaspati, ne še umreti! Prebridko je vedel, da tone v smrt. Ali ne pojo zvonovi? Mar ni zavabilo k Svetemu Križu? Ne, menda je le Toni dvignil svoj glas v gostilni, v nočni družbi: "Ko bo zadnja ura bila in zapoje farni zvon"... Smešno! Saj vendar poje Carmen za klavirjem pri Ignaciju Orešku... "Če me ne ljubiš, to me rani, če me ljubiš, varuj se!"... Ah, ne, tudi Melitina podoba je zbledela. Lenka se sklanja k njemu, blede, ljubeča, in Stane Grozd je z njo, prijatelj! Pomagati mu ho- četa! Spremila ga bosta v tiste svetle veličastne hrame, o katerih je tolikokrat sanjal in se zdaj odpirajo pred njim. Ali nenkrat se je vse sesulo in zgrmelo nanj.

Mirt se je vzpel iz omotice. Dvignil je glavo. Nikjer nikogar. Bil je le kratek sen. Mar ga bodo pustili izkrevaveti? Saj je že vseeno. Tako sladko je, tako voljno popuščajo moči. A vendar, ali ni treba živeti? Čuj, saj je res zapel veliki zvon pri Svetem Križu. Njegova pesem je lepša ko vse druge melodije. Napaja mu sluh in srce.

V to blaženo ugodje je zdajci rezko udaril smeh, strašni, odurni smeh, prav tisti, kakor lani, ko sta z Lenko ležala tu, prav tu na Smrekovcu v prvem objemu. Še enkrat se je hotel Mirt vzpeti na komolca. Njegove medle oči so trepnile, nekdo je bežal s hriba. Kump, nihče drugi.

"Oh, tako!... Ne sovražnik, domačin!"... Pekoča bolečina se je zagrizla v prsi. V podobi samega hudiča je videl Mirt be-

žati ubijalca, koraki bežečega so votlo odmevali v zemlji in v zraku. Pri Svetem Križu je zvon oznanjal sedmo uro, za mejami pa so butali topovi.

Ko so prinesli Mirta s hriba, so se ustavili z nosili pred Art-nikovo domačijo. Vse, ki so prišli pogledat mrliča, je pretreslo do mozga. Tako bled je bil kakor da se je izcedila prav poslednja kaplja krvi, in vendar rahlo nasmejan, kakor da je navečja slast v žrtvovanju. Lenka jih je odrinila, se sklonila do Mirta, vzela glavo v naročje.

"Fant ti moj ubogi!" je rekla, drugo je ostalo neizgovorjeno. Presunilo jo je spoznanje, da je treba molče prenašati najtežje žrtve, kadar preglaši pesem to-pov vriske jokajočih. Tolažba in sreča je samo ta, da veliki vojni nakljub brsti cvet novega rodu. KONEC.

SEPTEMBER						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

KOLEDAR društvenih prireditev

SEPTEMBER

8. — **DSPB TABOR priredi** spominsko proslavo 25-letnice tragedije Turjaka in Grčaric na Slovenski pristavi.

15. — **Fara sv. Vida praznuje** 75-letnico ustanovitve z banketom v farni dvorani.

22. — **Trgatev na Slovenski** pristavi.

22. — **Klub Ljubljana priredi** v SDD na Recher Avenue večerjo s plesom. Igra Rudy Tomsich. Začetek ob petih popoldne.

28. — **"Mladi odrasli" Par-Fi** prirede polka ples v farni dvorani pri Sv. Vidu ob 75. letnici obstoja fare.

29. — **Slov. narodni dom na 5050** Stanley Ave. na Maple Hts. priredi svoj letni banket. Začetek ob petih.

29. — **Društvo SPB Cleveland** priredi romanje v Frank, O. v spomin 25-letnice žrtve na Grčaricah in Turjaku.

OKTOBER

5. — **Društvo SPB Cleveland** priredi družabni večer v veliki dvorani pri Sv. Vidu.

5. — **DSPB Tabor priredi** ob 25-letnici ustanovitve Slovenskega domobranstva svoj jesenski družbani večer v Slov. domu na Holmes Ave.

12. — **"Slovenska noč" v avdi-** toriju SND na St. Clair Ave.

20. — **Podružnica št. 14 SZZ** priredi ob treh popoldne v SDD na Recher Avenue "card party".

26. — **Oltarno društvo pri Mariji** Vnebovzeti priredi Kartno zabavo v šolski dvorani. Začetek ob 7.30.

27. — **Pevski zbor Planina pri-** redi svoj koncert v SND na Maple Heights. Začetek ob 4. popoldne.

27. — **Podružnica št. 25 SZZ** praznuje 40-letnico svojega obstoja s slavnostnim kosilom v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 1. popoldne.

27. — **Občni zbor Slovenske** pristave.

NOVEMBER

3. — **Klub društev SDD na** Recher Avenue priredi POST HALLOWEEN PLES.

3. — **Glasbena Matica poda svoj** jesenski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 3.30 popoldne.

9. — **Lilija poda veseloigro** SVOJEGLAVČEK v Slov. domu na Holmes Ave.

9. — **Klub slov. upokojencev** v Newburghu priredi banket v SND na E. 80 St.

16. — **Belokranjski klub priredi** martinovanje v Slovenskem domu na Holmes Ave.

17. — **Jesenski koncert pevskega** zbora Jadran v SDD na Waterloo Rd.

24. — **Letni festival Zahvalnega** dne pri Mariji Vnebovzeti v šolski dvorani ob 3. popoldne.

24. — **Dramatsko društvo Naša** zvezda poda v SDD na Recher Avenue igro.

28. — **Tony's Polka Party —** Seventh Thanksgiving Celebration in Slov. National Home, St. Clair Avenue.

29., 30. — **Slovenske duhovne** vaje za može in fante v škofijskem domu duhovnih vaj na Lake Shore Blvd.

DECEMBER

1. — **Moški pevski zbor Slovan** poda svoj jesenski konvert v SDD na Recher Ave. Začetek ob štirih popoldne.

15. — **Društvo sv. Jožefa št. 169** KSKJ priredi ob treh popoldne v Slov. domu na Holmes Avenue božičnico.

JANUAR

20. — **Slovenska pristava pri-** di v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. "Pristavsko noč". Igrajo "Veseli Slovenci".

FEBRUAR

15. — **Lilija priredi NAGRADNO** MASKORADO v zgornji dvo-

rani Slov. doma na Holmes Avenue.

APRIL

19. — **DSPB Tabor priredi** svoj pomladanski družbani večer v Slov. domu na Holmes Ave.

26. — **Slovenska folklorna sku-** pina KRES priredi "VEČER V DECVAH" s kratkim sporedom v SND na St. Clair Ave. Za ples igrajo "Veseli Slovenci".

MAJ

4. — **Pevski zbor Triglav priredi** svoj letni koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLSKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLSKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podpora
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolico izpolnite izrežek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CLEANING WOMAN

1 da. week. Prefer Fri.

Vin. of Edgebrook.

NE 1-4181 after 5.

(171)

REAL ESTATE FOR SALE

MUST SELL, leaving state. 2-5 rm. flats, 2 sty. 3-c gar, all brk. nr. Leavitt & Shakespeare. Consider 2d mtge. or contract to right party. Low dn. pay. \$18,500 or ? Call before 6. 278-7735. (171)

OPEN House 1-5 Sunday. Palmer Square 3038 W. Brick 1-6. 1-5. Lge. rms. Mod. plumbing w-tile baths. Newly dec. Blk. from school and church. Low taxes. Both apts., immed. poss. By owner. 227-1243 (171)

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

NORTHLAKE — 4 bdrm. 2 baths, cape cod. Full basement, 2 car gar., extras. Nr. everything. \$19,500. By owner 562-6635. (173)

FOR SALE by owner — 10 unit apt. bldg. 2 story brk. New wiring, roofing. Priced 5x rent. 3800 W. 2900 N. Phone: 736-5173 (170)

LAKE HOLIDAY — Beautiful lake front, wooded lot No. 822 on Bluff across from lodge. Membership and all utilities, \$11,900. 312-LU 5-2020 (171)

HELP WANTED

IMMEDIATE OPENINGS SUPERVISORS & DEPARTMENT HEAD

Required by Children's Aid Society of the District of Thunder Bay

The Canadian Lakehead is an interesting area with opportunity for outdoor recreation summer and winter; a growing University, excellent schools and churches.

BASIC SALARY — \$9000 for Supervisor and \$9500 for Department Head.

Salary recognition given for experience.

Applicant must have M.S.W. and experience in CHILD or FAMILY WELFARE field.

Write or Call: Mr. J. H. Dawson, Local Director
Phone: (807) 344-9124

P.O. Box 27

PORT ARTHUR, Ontario, Canada

(169)

MALE HELP

DIE DESIGNER

Experienced in progressive design for multi-plant automotive parts manufacturing company. Presses up to 400 ton, gage to 200. — Permanent position, excellent fringe benefits. — Plant location suburban Akron—Canton area.

METAL STAMPING DIVISION

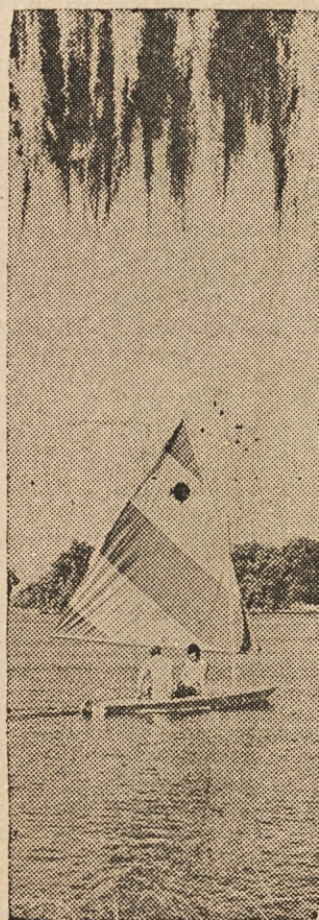
MONARCH RUBBER CO.

Hartville, Ohio

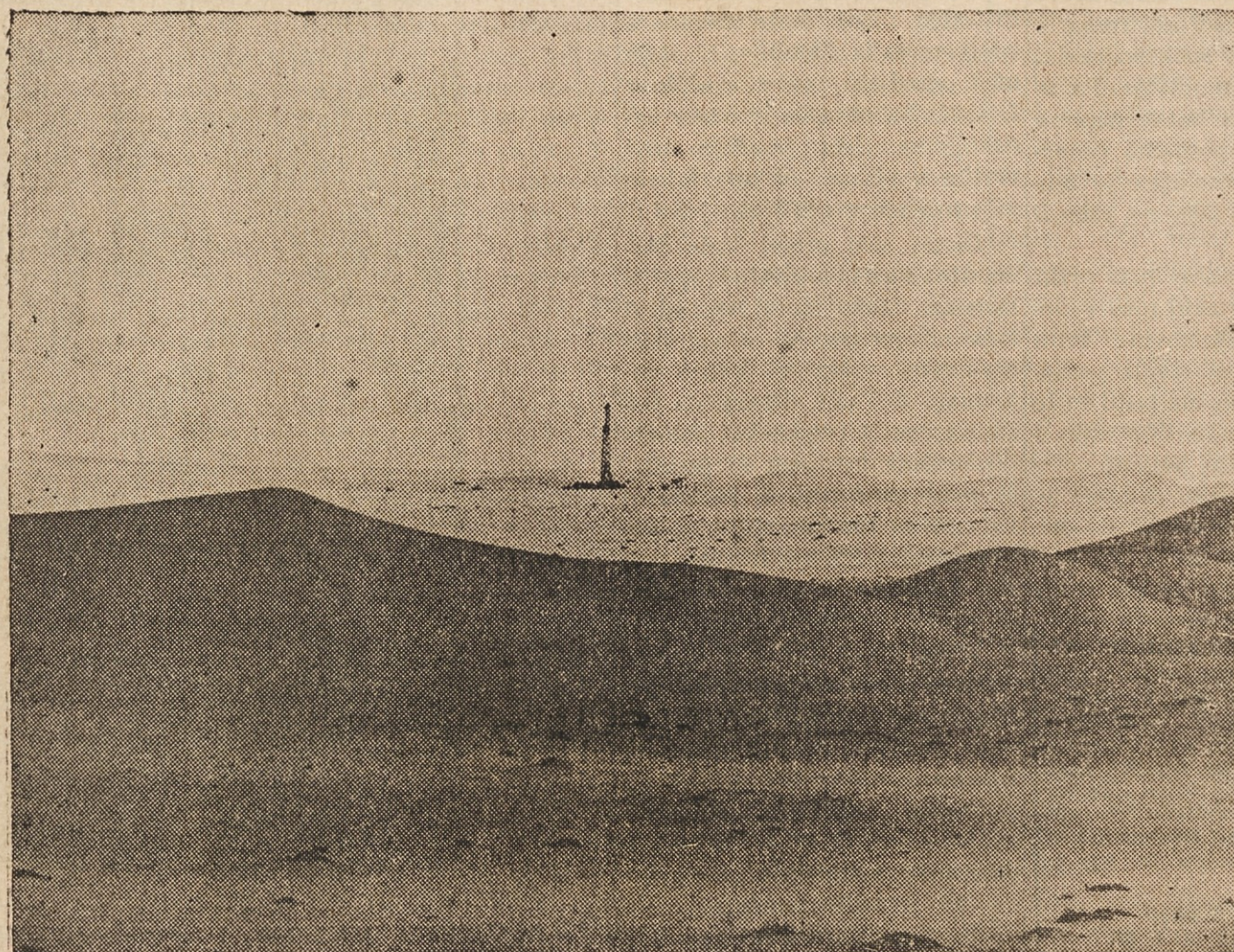
AC 216-877-9311

An Equal Opportunity Employer

(170)

JADRANJE — Jadrnica z razpetim jadrom križari na jezeru Eloise v Cypress Gardens, Fla. Španski mah visi z drevesa na bregu jezera, od koder je bil tihi poletni prizor posnet.

SAM PESEK? — Pred očmi se razteza valovita peščena ravan Libije, ki pa skriva pod seboj bogate zaloge olja. Sredi slike v ozadju je črpalni stolp.